

Koret

Fransk feel good-film: tillid til det gode

Af Peter Skov-Jakobsen

Fransk familiefilm om en hjælpelærer som bryder med den hjerteløse disciplin på en kostskole. En film der efterlader én i højt humør.

Den skaldede lærer kommer i 1949 til en drenganstalt der regeres med hård hånd af Hr. direktør. Disciplinen er hård, tonen er rå, og trods det hårde regimente har uartighederne frit spil. Der er ikke megen hjertelighed tilstede på den skole. Det pædagogiske princip er "aktion – reaktion". På godt dansk betyder det prompte afstraffelse, ydmygelse og nedværdigelse. Der er ikke megen plads til andre principper på denne skole; men der er dog den ældre pedel som ser mennesker i drengene og ikke blot uhyrer. Læreren Mathieu kommer vist med en række nederlag og skal være hjælpelærer. Det lykkes ham fra begyndelsen at få et sikkert greb om drengene. Han lader sig ikke skræmme, men bruger den viden som hans forgænger gav ham på vej væk. Fra første time forsøger han sig med andre metoder. Han er skræmt over tonen på skolen. Han lader sig ikke provokere. Selvfølgelig er det ikke så lige til. Drengene kan ikke dy sig og prøver at få ham ned med nakken. Pludselig får skolen en fuldstændig forsømt dreng fra en anden skole – og ham bider intet på!

Musiklæreren får drengene til at synge. Det lyder græseligt til at begynde med. Men med en engels tålmodighed bliver han ved med at prøve med dem og pludselig opdager de at de kan skabe skønhed sammen. En af de værste drenge viser sig at være i besiddelse af en enestående stemme.

Musikken befrier drengene til menneskelighed og humor. Hr. direktøren mærker det, irriteres over det og stoler ikke på det. Selvfølgelig er der små historier om mennesker der pludselig ser hinanden, slipper ud af kedsomheden og hjælper læreren forelsker sig hovedkulds i en af drengenes mødre. Der er mange vidunderlige humoristiske scener – masser af fransk gestik – der er hjertelighed og godhed. Der er gode viljer mod ond vilje.

Ni millioner franskmænd har været inde at se dette opgør med kadaver-disciplinen og jeg tror succesen skyldes den ligefremme hyldest til skønheden; den ligefremme tro på at det nytter at have tillid til det gode – og så er det en historie om at der findes gode mennesker i en ond verden. Det er familiefilm der efterlader én i højt humør, og mine sagkyndige medfølgende 8 og 11 årige smilede, lo og blev ophidsede. Jeg skulle hilse og sige, at drengen har en kodyl god stemme - og han er vist også lige til at forelske sig i.....

Les Choristes - Frankrig/Schweiz 2004 - Instr.: Christophe Barratier - Manus: Christophe Barratier & Philippe Lopes-Curval - Jean-Baptiste Maunier (Pierre Morhange), Jacques Perrin (Pierre Morhange som voksen), Gérard Jugnot (Clément Mathieu), François Berléand (Rachin), Kad Merad (Chabert), Marie Bunel (Violette Morhange), Jean-Paul Bonnaire (Maxence), Maxence Perrin (Pépinot), Didier Flamand (Pépinot som voksen) - 96 min. - Dansk biografpremiere 17. juni 2005 - Pressebilleder / Udlejning: Camera Film - Tilladt for alle, men frarådes børn under 7 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5426&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/the-chorus-film-review-by-symon-parsons>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2493>